# РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести разширен състав)

16 юни 2011 година *

По дело T-185/06

**Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude,** установено в Париж (Франция), за което се явяват адв. R. Saint-Esteben, адв. M. Pittie и адв. P. Honoré, avocats,

жалбоподател,

срещу

**Европейска комисия,** за която се явяват първоначално г-н F. Arbault и г-жа O. Beynet, впоследствие г-н V. Bottka, г-н P. Van Nuffel и г-н B. Gencarelli, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение C (2006) 1766 окончателен на Комисията от 3 май 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/F/38.620 — Водороден пероксид и перборат) в частта му, отнасяща се до жалбоподателя,

* Език на производството: френски.

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав),

състоящ се от: г-н V. Vadapalas (докладчик), изпълняващ функцията на председател, г-н M. Prek, г-н A. Dittrich, г-н L. Truchot и г-н K. O'Higgins, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 2 септември 2010 г.,

постанови настоящото

**Решение**

**Факти в основата на спора**

1 Жалбоподателят Air liquide, SA pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude, е дружество, учредено по френското право, което към момента на настъпване на фактите притежава 100 % от капитала на Chemoxal SA, което предлага на пазара водороден пероксид (наричан по-нататък „ВП") и натриев перборат (наричан по-нататък „НПБ").

2 През ноември 2002 г. Degussa AG уведомява Комисията на Европейските общности за наличието на картел на пазарите на ВП и НПБ и иска прилагането на Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3).

3 Degussa предоставя фактически доказателства на Комисията, въз основа на които тя е в състояние да извърши на 25 и 26 март 2003 г. проверки в помещенията на определени предприятия.

4 На 26 януари 2005 г. Комисията изпраща изложение на възраженията на жалбоподателя и на другите засегнати предприятия.

5 След изслушването на засегнатите предприятия Комисията приема Решение C (2006) 1766 окончателен от 3 май 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa, Edison SpA, FMC Corp., FMC Foret SA, Kemira Oyj, жалбоподателя, Chemoxal, SNIA SpA, Caffaro Srl, Solvay SA, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA и Arkema SA (преписка COMP/F/38.620 — Водороден пероксид и перборат) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 13 декември 2006 г. (ОВ L 353, стр. 54). То е съобщено на жалбоподателя с писмо от 8 май 2006 г.

**Обжалвано решение**

6 В обжалваното решение Комисията посочва, че адресатите на това решение са участвали в извършването на едно-единствено и продължавано нарушение на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) във връзка с ВП и продукта надолу по веригата — НПБ (съображение 2 от обжалваното решение).

7 Установеното нарушение се състои главно в обмен между конкурентите на важна от търговска гледна точка и поверителна информация относно пазарите и предприятията, в ограничаване и контрол на производството и на неговия потенциален и реален капацитет, в разпределяне на пазарни дялове и клиенти, както и в определяне и надзор за спазването на целеви цени.

8 Жалбоподателят и Chemoxal са посочени като „солидарно отговорни“ за нарушението (съображение 406 от обжалваното решение).

9 На основание член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) Комисията установява, че нейното правомощие да наложи санкции е погасено по давност спрямо жалбоподателя и Chemoxal, чието участие в нарушението е преустановено повече от пет години преди първите действия по разследването. Все пак Комисията приема, че има законен интерес от установяване на разглежданото нарушение по отношение на тези дружества (съображения 366—369 от обжалваното решение).

10 Член 1, букви и) и й) от обжалваното решение гласи, че жалбоподателят и Chemoxal са нарушили член 81, параграф 1 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП, като са участвали в съответното нарушение от 12 май 1995 г. до 31 декември 1997 г.

11 В член 2, буква е) от обжалваното решение Комисията налага на жалбоподателя и на Chemoxal глоба в размер на 0 EUR.

12 Член 4 от обжалваното решение съдържа списък с неговите адресати, сред които фигурира жалбоподателят.

**Производство и искания на страните**

13 На 17 юли 2006 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

14 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в шести състав, а след изслушване на страните настоящото дело е разпределено на шести разширен състав.

15 Тъй като двама от членовете на състава са възпрепятствани да заседават, съгласно член 32, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд председателят на Общия съд определя други двама съдии за попълване на състава.

16 По доклад на съдията докладчик Общият съд решава да започне устната фаза на производството. Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 2 септември 2010 г.

17 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени член 1, буква и) от обжалваното решение в частта, в която Комисията установява участието му в нарушението,

— вследствие на това да отмени член 2, буква е) и член 4 от обжалваното решение в частта, в която те се отнасят до него,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

18 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

**От правна страна**

19 В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква четири правни основания, изведени, първо, от нарушение на член 81 ЕО във връзка с вменяването на отговорността за нарушението въз основа на презумпцията, свързана с контрола на 100 % от капитала на дъщерното дружество, второ, от нарушение на правото на защита, произтичащо от прилагането на посочената презумпция, трето, от нарушение на задължението за мотивиране във връзка с отхвърлянето на доказателствата, приведени за оборване на същата презумпция, и четвърто, от липсата на законен интерес от установяване на участието му в нарушението поради изтичането на погасителната давност.

*Предварителни бележки*

20 Тъй като първите три правни основания, изтъкнати от жалбоподателя, са насочени по същество срещу установяването на отговорността му за неправомерното поведение на неговото дъщерно дружество, в самото начало следва да се припомни релевантната в това отношение съдебна практика.

21 Съгласно постоянната съдебна практика поведението на дадено дъщерно дружество може да бъде вменено на дружеството майка по-конкретно когато, макар и да има отделна правосубектност, това дъщерно дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка, с оглед в частност на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два правни субекта (вж. Решение на Съда от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 58 и цитираната съдебна практика).

22 Всъщност в подобна ситуация дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и следователно формират едно-единствено предприятие по смисъла на член 81 ЕО (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 21 по-горе, точка 59).

23 В особения случай, когато дружество майка притежава 100 % от капитала на своето дъщерно дружество, извършило нарушение на правилата на конкуренцията на Съюза, от една страна, това дружество майка може да упражнява решаващо влияние върху поведението на това дъщерно дружество и от друга страна, съществува оборима презумпция, според която посоченото дружество майка действително упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество (вж. Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 21 по-горе, точка 60 и цитираната съдебна практика).

24 При тези обстоятелства е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дадено дъщерно дружество е собственост на неговото дружество майка, за да се презумира, че последното оказва решаващо влияние върху търговската политика на това дъщерно дружество. Впоследствие Комисията ще бъде в състояние да счита дружеството майка за отговорно за разглежданото нарушение, освен ако това дружество майка, което трябва да обори тази презумпция, не представи достатъчно доказателства, които са от естество да установят, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 21 по-горе, точка 61 и цитираната съдебна практика).

25 За да се прецени дали дадено дъщерно дружество определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, следва да се вземат предвид всички релевантни елементи относно икономическите, организационните и юридическите връзки, които свързват това дъщерно дружество с неговото дружество майка, които могат да варират във всеки отделен случай и следователно не могат да бъдат предмет на изчерпателно изброяване (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, точка 21 по-горе, точка 74; в този смисъл вж. също Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, Т-112/05, Сборник, стр. II-5049, точка 65).

26 В конкретния случай в съображения 370—379 от обжалваното решение Комисията припомня, че дадено дружество майка може да се счита за отговорно за неправомерното поведение на дъщерно дружество, доколкото последното не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара. Тя пояснява, че има право да изведе презумпцията, че дъщерно дружество, което се контролира изцяло, прилага главно указанията, които са му дадени от неговото дружество майка, тъй като последното може да докаже противното и по този начин да обори презумпцията.

27 Що се отнася до вменяването на отговорността за нарушението на жалбоподателя, Комисията указва най-напред в съображение 403 от обжалваното решение, че към момента на нарушението той притежава 100 % от капитала на Chemoxal и разполага с правомощие за назначаване на членовете на управителния съвет, което е достатъчно за прилагането на презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние върху поведението на неговото дъщерно дружество.

28 В съображение 404 от обжалваното решение Комисията посочва доводите, с които жалбоподателят оспорва това вменяване на отговорност.

29 В съображение 405 от обжалваното решение Комисията указва, че противно на изтъкнатата от жалбоподателя теза, контролът върху 100 % от капитала на дъщерното дружество води до презумпция, която може да бъде оборена с доказателства, че „дъщерното дружество разполага с известна самостоятелност“.

По-нататък тя приема, че представените от жалбоподателя доказателства са недостатъчни за оборване на презумпцията, от една страна, като посочва, че правомощието му за назначаване на членовете на управителния съвет на дъщерното дружество било признак за упражнявано решаващо влияние върху текущото управление на последното. От друга страна, тя се позовава на някои признаци, свързани с факта, че съответните дружества се възприемат от трети лица като спадащи към едно и също предприятие, а именно указването на наименованието „Air Liquide“ в някои документи във връзка с картела, както и използването от Chemoxal на марката „Air Liquide“.

30 На последно място, в съображение 406 от обжалваното решение, Комисията сочи, че поддържа извода си относно вменяването на отговорността за разглежданото нарушение на жалбоподателя и на неговото дъщерно дружество Chemoxal, тъй като те са част от едно и също предприятие, участвало в нарушението.

*По първото и второто правно основание, изведени от нарушение на член 81 ЕО и на правото на защита на жалбоподателя, що се отнася до прилагането на презумпцията, свързана с пълния контрол върху дъщерното дружество*

Доводи на страните

31 В рамките на първото правно основание жалбоподателят поддържа, че обстоятелството, че дружеството майка притежава 100 % от капитала на своето дъщерно дружество, не е достатъчно само по себе си, за да се презумира, че дружеството майка упражнява решаващо влияние върху своето дъщерно дружество и да му се вмени отговорност за неправомерното поведение на последното. Освен това трябвало да се представи най-малко второ доказателство за липсата на самостоятелност на дъщерното дружество. Като се позовала при изтъкване на

презумпцията само на притежаване на 100 % от капитала на дъщерното дружество, Комисията нарушила член 81 ЕО.

32 Освен това други изтъкнати от Комисията елементи, като правомощието за назначаване на членовете на управителния съвет на Chemoxal и използването от последното на наименованието на жалбоподателя (съображения 403 и 405 от обжалваното решение), не били от естество да докажат, че жалбоподателят упражнява решаващо влияние върху своето дъщерно дружество. По-конкретно от практиката на Комисията по вземане на решения било видно, че използването от дъщерно дружество на търговското наименование на дружеството майка не било указание за факта, че те образуват един-единствен стопански субект. Впрочем в множество документи от преписката е посочено Chemoxal, а не жалбоподателят.

33 В рамките на второто правно основание жалбоподателят поддържа, че прибягването до разглежданата презумпция довело до прехвърляне на доказателствената тежест в нарушение на правото му на защита.

34 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

35 От съображения 403—406 от обжалваното решение е видно, че вменяването на жалбоподателя на отговорността за неправомерното поведение на неговото дъщерно дружество се основава на констатацията, че той действителното упражнява решаващо влияние върху Chemoxal, произтичащо от презумпция за пълния му контрол върху това дъщерно дружество, тъй като според Комисията тази презумпция не е била оборена от жалбоподателя.

36 Следва да се констатира, че с оглед на цитираната в точки 21—24 по-горе съдебна практика Комисията основателно е могла да предположи, че жалбоподателят упражнява решаващо влияние върху Chemoxal предвид неоспореното отношение на пълен контрол между двете дружества.

37 В тази връзка следва да се отхвърлят като неотносими доводите на жалбоподателя относно изложеното в съображения 403 и 405 от обжалваното решение във връзка с правомощието за назначаване на членовете на управителния съвет на Chemoxal, както и с посочването на наименованието на жалбоподателя в засегнатия от нарушението сектор.

38 Всъщност, като се има предвид, че тези елементи са изтъкнати от Комисията в допълнение към констатацията за контрола на жалбоподателя върху 100 % от капитала на Chemoxal, твърдението на жалбоподателя, че те не са релевантни, не може да засегне правото на Комисията да се позове на разглежданата презумпция.

39 Впрочем, щом като е установено, че Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, като се е позовала на презумпцията, която жалбоподателят е можел да обори с доказателства за противното, следва да се отхвърли и правното основание, изведено от прехвърлянето на доказателствената тежест, за което се твърди, че е несъвместимо с принципа на зачитане на правото на защита.

40 С оглед на всичко изложено по-горе първото и второто правно основание не могат да бъдат приети.

*По третото правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране относно отхвърлянето на доказателствата, представени за оборване на разглежданата презумпция*

Доводи на страните

41 Жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране, доколкото не е изразила становище по доказателствата, които той представил за оборване на презумпцията относно пълния му контрол върху Chemoxal.

42 Той посочва, че в отговора си на изложението на възраженията е представил набор от доказателства за структурната самостоятелност и самостоятелността при вземане на решения на Chemoxal.

43 В съображение 404 от обжалваното решение Комисията направила непълно посочване на тези доказателства. Освен това тя не дала отговор по същите, ограничавайки се с твърдението, че „погледнато отстрани, е ясно [, че жалбоподателят] контролира дейността на Chemoxal“, и „както клиентите, така и конкурентите посочват предприятието „Air Liquide“ за сектора на [ВП]“ (съображение 405 от обжалваното решение). Следователно нито едно от посочените от жалбоподателя доказателства не било разгледано в обжалваното решение.

44 Според жалбоподателя Комисията не може да поправи непълнота на мотивите на обжалваното решение, като привежда допълнителни доказателства пред Общия съд относно по-специално факта, че Chemoxal предлага на пазара продуктите, произведени от Oxysynthèse SA. Всъщност в обжалваното решение Комисията не установила, че жалбоподателят упражнявал ефективен контрол

върху това съвместно предприятие на жалбоподателя и на Atochem SA, което било управлявано, що се отнася до участието на жалбоподателя, от Chemoxal.

45 Доводите, развити от Комисията за пръв път в писмената защита, потвърждавали липсата на мотиви в обжалваното решение по този въпрос.

46 Комисията отвръща, че в приложение на разглежданата презумпция доказателствената тежест за самостоятелността на Chemoxal пада изцяло върху жалбоподателя. Колкото до изтъкнатите от жалбоподателя доказателства, Комисията изяснила в достатъчна степен в съображения 403—405 от обжалваното решение защо тази презумпция не била оборена.

47 Впрочем Комисията не била длъжна да отговори на всички доводи, изтъкнати в отговор на изложението на възраженията. Достатъчно било да направи обстоятелствено изложение на мотивите, които са от естество да обосноват вменяването на отговорността за нарушението на съответното предприятие. Жалбоподателят обаче не упреква Комисията, че не е направила подобно изложение.

48 Впрочем изтъкнатите от жалбоподателя доводи, които са твърде общи и не се подкрепят от конкретни доказателства, по никакъв начин не можели да оборят разглежданата презумпция.

49 Що се отнася до твърдението за структурна самостоятелност на дъщерното дружество на жалбоподателя, първо, фактът, че ръководните кадри на Chemoxal не участват в органите на жалбоподателя, изобщо не изключвало възможността последният да е давал указания на своето дъщерно дружество и да е контролирал тясно неговото поведение. Освен това макар и подобен факт да не е посочен в обжалваното решение, от доказателствата, приложени от жалбоподателя в отговор на изложението на възраженията, е видно, че поне един от

управителите на Chemoxal, след подаване на оставка, е станал ръководен кадър на жалбоподателя.

50 Второ, фактът, че изпълнителният директор на Chemoxal (ИД) разполагал с твърде широки правомощия, само онагледявал властта, която обичайно се предоставяла на най-високопоставения ръководен кадър на дружество, и не представлявал каквото и да било доказателство за самостоятелност на дъщерното дружество на жалбоподателя.

51 Трето, фактът, че Chemoxal разполагало със собствени служби, бил само белег на субект, разполагащ с юридическа правосубектност. Освен това от приведените от жалбоподателя доказателства било видно, че Chemoxal използвало много служби на дружеството майка и че седалището му се намирало в същите сгради като това на групата.

52 Четвърто, що се отнася до доводите, изведени от управлението от Chemoxal на дяловите участия в други дъщерни дружества на групата, по-специално Oxysynthèse, жалбоподателят бил признал, че той също е управлявал пряко тези дялови участия.

53 Освен това Комисията отбелязала, че Chemoxal предлага на пазара ВП, произведен от Oxysynthèse — дружество, което жалбоподателят и Atochem съвместно контролирали (съображения 42 и 52 от обжалваното решение). Въпреки че това съображение не се намира в частта от обжалваното решение относно вменяването на отговорността за нарушението, то все пак било в известна степен релевантно. Всъщност трудно можело да се приеме, че жалбоподателят не е упражнявал никакъв контрол върху Chemoxal, което било натоварено с предлагането на пазара на продукцията на друго съвместно контролирано дъщерно дружество на групата.

54 Що се отнася до твърдението за самостоятелност при вземането на решения на дъщерното дружество на жалбоподателя, първо, жалбоподателят не представил доказателства, които да установяват претендираната самостоятелност на Chemoxal в областта на цените. Що се отнася до правомощията на генералния директор на Chemoxal, жалбоподателят изпратил кратко писмо, в което посоченият излагал накратко своето съгласие относно цена, което в никакъв случай не доказвало, че той еднолично е решавал политиката в областта на цените. Други доказателства се свеждали до обикновени доклади за посещения у клиенти.

55 Второ, твърдението за самостоятелност на Chemoxal в развитието на стратегически търговски проекти се повдигало единствено по отношение на проекта за „решение „on-site“ за [ВП]“, чието възлагане впрочем на Chemoxal не било подкрепено с нито едно доказателство. Освен това от приложените към жалбата доказателства било видно, че този проект се основавал на развити от групата техники и че неговият мениджър бил от дружеството майка.

56 Трето, с доводите, свързани с изготвянето на бюджета, с управлението на отношенията с клиентите и с участието само на служителите на Chemoxal в рамките на European Chemical Industry Council [Европейски съвет по химическа промишленост] (CEFIC), по никакъв начин не се доказвало, че жалбоподателят нямал действително решаващо влияние върху своето дъщерно дружество.

57 В този смисъл, тъй като изтъкнатите от жалбоподателя доводи по никакъв начин не можели да оборят презумпцията, Комисията не била длъжна да укаже подробно причините за отхвърлянето им. Комисията изпълнила задължението си за мотивиране като изложила обстоятелствено причините, поради които отговорността за нарушението била вменена на жалбоподателя.

58 Комисията грижливо разгледала изтъкнатите от жалбоподателя доводи и след като припомнила тези елементи (съображение 404 от обжалваното решение), стигнала извода, че те са недостатъчни за оборване на презумпцията (съображение 405 от обжалваното решение). Всъщност изтъкнатите от жалбоподателя доводи били от твърде общо естество и не се подкрепяли от никакво конкретно доказателство.

59 Всъщност, след като съответното предприятие има задачата да представи доказателства за самостоятелността на своето дъщерно дружество, в случай че то не представи никакво доказателство, а само общи и неподкрепени изявления, Комисията не нарушавала задължението си за мотивиране, ако само подчертае, че представените доказателства са недостатъчни за оборване на презумпцията.

60 При всички положения, според Комисията, дори да се предположи, че тя не е изяснила в достатъчна степен защо представените от жалбоподателя доказателства за оборване на презумпцията не позволяват постигането на тази цел, това не променя факта, че обжалваното решение е мотивирано в достатъчна степен, доколкото в него Комисията ясно указва два допълнителни елемента, които сами по себе си позволяват да се направи изводът, че Chemoxal и жалбоподателят образуват един стопански субект. Ставало въпрос, от една страна, за правомощието на жалбоподателя за назначаване на членовете на управителния съвет на Chemoxal, а от друга страна, за факта, че „отстрани“, от гледна точка на клиентите и конкурентите, търговската дейност на Chemoxal се възприема като дейност на жалбоподателя. По-специално Chemoxal често се посочвало като „Air Liquide“ в контекста на картела и Chemoxal използвало марката „Air Liquide“ в своята търговска дейност.

61 Освен това в обжалваното решение Комисията указала и факта, че Chemoxal предлагало на пазара ВП, произведен от Oxysynthèse — дружество, което жалбоподателят и Atochem съвместно контролирали. В точка 344 от изложението на възраженията това било изведено на преден план като релевантен критерий за вменяването на отговорността за нарушението. Всъщност трудно можело да се приеме, че жалбоподателят не е упражнил никакъв контрол върху дружество, на което било възложено да предлага на пазара продукцията на друго от

неговите дъщерни дружества, върху което той упражнявал действителен съвместен контрол.

62 На последно място, изцяло при условията на евентуалност Комисията сочи, че дори и евентуалното установяване на недостатъчни мотиви в случая не би трябвало да доведе до отмяна на обжалваното решение, доколкото представените от жалбоподателя елементи се състоят единствено в твърдения от общ характер и в никакъв случай не са годни да представляват доказателства, които могат да оборят разглежданата презумпция.

Съображения на Общия съд

63 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 253 ЕО мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член 253 следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и цитираната съдебна практика).

64 Комисията не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица, а за нея е достатъчно да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението. По-специално тя не е длъжна да се произнася по обстоятелства, които са явно неотносими, лишени от значение или които са очевидно от второстепенен

характер (Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Corsica Ferries France/Комисия, T-349/03, Recueil, стр. II-2197, точка 64; в този смисъл вж. също Решение по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 63 по-горе, точка 64).

65 Когато, както е в случая, решение за прилагането на член 81 ЕО се отнася до множество адресати и поражда проблеми при определянето на субекта, който да носи отговорност за нарушението, това решение трябва да съдържа достатъчно мотиви за всеки от адресатите, и по-специално за онези от тях, които въз основа на това решение трябва да понасят тежестта на нарушението. В този смисъл по отношение на дружество майка, считано за отговорно за неправомерното поведение на свое дъщерно дружество, подобно решение трябва да съдържа обстоятелствено изложение на мотивите, което може да обоснове вменяването на отговорността за нарушението на това дружество (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело SCA Holding/Комисия, T-327/94, Recueil, стр. II-1373, точки 78—80).

66 В конкретния случай жалбоподателят поддържа, че в обжалваното решение Комисията не е изложила достатъчни мотиви относно установяването на отговорността му, и по-специално че не е посочила изрично мотивите за отхвърлянето на доказателствата, които той представил за оборване на презумпцията, произтичаща от контрола му върху целия капитал на Chemoxal.

67 Следва да се отбележи, че от преписката е видно, че в отговор на изложението на възраженията жалбоподателят привежда конкретни доводи, за да докаже самостоятелността на Chemoxal, като посочва следните елементи:

— на първо място, що се отнася до структурната самостоятелност на Chemoxal, за разлика от това, което може да се отбележи за някои от другите

заинтересовани предприятия, нито един от ръководните кадри на Chemoxal не бил член на съвета на директорите на жалбоподателя, нито на дружествените му органи; това се удостоверявало с представените на Комисията фишове за трудово възнаграждение, както и с доказателствата, представени в отговор на искането за предоставяне на информация от 18 март 2004 г.: всъщност нито един ръководен кадър или служител на Chemoxal не бил едновременно с това и служител на жалбоподателя,

— от представените на Комисията протоколи на управителния съвет на Chemoxal от 12 май и 25 октомври 1995 г. било видно, че мандатът на неговия ИД бил неограничен, тъй като той „разполагал в границите на закона с най-широки правомощия, за да действа при всякакви обстоятелства от името на [Chemoxal]“, а неговият генерален директор също разполагал с широко определени правомощия; според циркулярно писмо на генералния директор на Chemoxal от периода на извършване на нарушението, той отговарял за определянето на логистичната политика и за провеждането на общата търговска политика при командироването на търговски директор в Азия,

— Chemoxal разполагало със собствени служби, а именно търговска служба, служба за маркетинг, служба за човешки ресурси, служба за информационно обслужване и служба за счетоводство, което му позволявало да води напълно самостоятелно своята търговска политика, и дори разполагало с център за изследвания, който имал отделно управление, макар и да бил разположен в същите помещения като тези на жалбоподателя; в областта на службите, с които Chemoxal не разполагало пряко, като по-специално правна, данъчна и застрахователна служба, то използвало службите на своето дружество майка срещу възнаграждение; макар седалището на Chemoxal да се намирало в същите сгради, в които се намирало и седалището на групата, неговите помещения били отдадени под наем на неговото дружество майка, което се удостоверявало с договор за наем, представен на Комисията,

— Chemoxal управлявало самостоятелно дяловите участия на групата в Oxysynthèse и в Oxysynthèse Deutschland GmbH, дружества — производители на ВП; въпреки че представител на жалбоподателя заседавал и в управителния съвет на Oxysynthèse, само един от представителите на Chemoxal участвал в съвета на директорите на това дружество и осигурявал неговото общо ръководство,

— Chemoxal управлявало самостоятелно дяловото участие на групата в Chemoxal Chemie GmbH — дружество, което било юридически прикрепено към жалбоподателя с данъчни цели; от приложените към преписката на Комисията материали било видно, че представителите в управителния съвет на това дъщерно дружество в действителност били служители на Chemoxal,

— на второ място, що се отнася до самостоятелността на Chemoxal при вземане на решения, дейността му била твърде различна от другите дейности на групата, съсредоточени върху доставката на промишлен и медицински газ; определянето и провеждането на търговската политика на Chemoxal били възложени изключително на ръководството на това дружество,

— указанията и общите насоки в областта на цените били давани изключително от ръководните кадри на Chemoxal, като решенията относно предложена на определен клиент цена се вземали от оперативните работници единствено под контрола на неговите ръководни кадри, което се удостоверявало от вътрешна кореспонденция и от докладите за посещения у клиенти, представени на Комисията,

— развитието на големи стратегически търговски проекти ставало единствено по инициатива на персонала на Chemoxal, за което свидетелствал проект относно решение за производство на ВП, известно като „on-site“, който бил

разработен от Chemoxal през 1996 г. и се основавал на техники, развити от групата за други продукти; за тази цел Chemoxal привлякло технически работник от своето дружество майка, което впрочем не взело участие,

— изготвянето на бюджета на Chemoxal се извършвало от неговото ръководство, за което свидетелствало представено на Комисията циркулярно писмо на неговия генерален директор, поясняващо въпросното разпределение на правомощията,

— отношенията на Chemoxal с неговите клиенти се осигурявали пряко от него или от негови местни представители, както било видно от кореспонденцията и от докладите за посещения у клиенти,

— Chemoxal се разглеждало като самостоятелно дружество в отношенията му с CEFIC, както било видно от протоколите от събранията на последния, приложени към преписката на Комисията,

— въпреки че Chemoxal използвало търговското наименование „Air Liquide Chimie“, то правело това с правомерната цел да се ползва от репутацията на група с международна значимост, без това обстоятелство да засяга самостоятелността му спрямо дружеството майка, което имало близко дружествено наименование; официалните търговски документи на Chemoxal били изготвяни по-специално с неговото дружествено наименование,

— нито едно от лицата, участвали в събранията на разглеждания картел, не било служител на жалбоподателя и в преписката на Комисията нямало следи от каквато и да било инструкция, дадена от жалбоподателя на Chemoxal.

68 В съображение 404 от обжалваното решение Комисията обобщава доводите на жалбоподателя.

69 По-нататък, в съображение 405 от обжалваното решение тя сочи, че представените от жалбоподателя доказателства не са достатъчни за оборване на разглежданата презумпция, като твърди, че констатацията за упражняване на решаващо влияние от жалбоподателя върху Chemoxal се потвърждавала, от една страна, от правомощието му за назначаване на членовете на управителния съвет на неговото дъщерно дружество и от друга страна, от индикациите за възприемането на съответните дружества от трети лица. Накрая, в съображение 406 от обжалваното решение, тя поддържа извода си, че жалбоподателят и Chemoxal съставляват едно и също предприятие.

70 Следва да се отбележи, че това съждение не се отнася до изтъкнатите от жалбоподателя доводи, а само насочва към някои допълнителни индикации за упражняването от жалбоподателя на решаващо влияние върху неговото дъщерно дружество. Следователно посочените по-горе мотиви към обжалваното решение не излагат причините, поради които Комисията е счела, че представените от жалбоподателя доказателства са недостатъчни за оборване на разглежданата презумпция.

71 Освен това следва да се приеме, че макар Комисията да не е длъжна да вземе позиция относно всички изтъкнати от заинтересованото лице доказателства, по-специално когато те са явно неотносими, лишени от значение или очевидно имат второстепенен характер (вж. точка 64 по-горе), в конкретния случай, противно на поддържаното от Комисията, изтъкнатите от жалбоподателя доказателства не могат да се считат за неотносими към преценката на самостоятелността на Chemoxal.

72 Всъщност в отговора си на изложението на възраженията жалбоподателят се позовава на съвкупност от обстоятелства, които характеризират връзките

между самия него и Chemoxal към момента на извършване на разглежданото нарушение, изтъквайки по-специално факта, че дейността на последното е много специфична по отношение на другите дейности на групата, че няма припокриване на равнище ръководители и персонал на съответните дружества, че правомощията на ръководните кадри на дъщерното дружество са широко определени, че то разполага със собствени служби във връзка с търговските дейности, както и със самостоятелност при изготвянето на стратегически проекти.

73 Впрочем представените от жалбоподателя доказателства не се свеждат само до твърдения, а съдържат редица конкретни елементи, приложени към изложението на възраженията (вж. точка 67 по-горе).

74 При тези обстоятелства Комисията е била длъжна да вземе позиция относно доводите на жалбоподателя в полза на противното, като провери дали с оглед на всички релевантни доказателства относно икономическите, организационните и юридическите връзки между съответните дружества, жалбоподателят е доказал, че неговото дъщерно дружество определя поведението си на пазара по самостоятелен начин.

75 Задължението на Комисията да мотивира решението си по този въпрос ясно произтича от оборимия характер на разглежданата презумпция, за чието оборване жалбоподателят трябвало да представи доказателства за всички икономически, организационни и юридически връзки между него и неговото дъщерно дружество.

76 Освен това разглежданата липса на мотиви не може да се поправи с изложените в съображение 405 от обжалваното решение индикации, изведени от правомощието за назначаване на членовете на управителния съвет на дъщерното дружество, както и от възприемането на съответните дружества от трети лица.

77 Всъщност, макар тези елементи да могат да се вземат предвид в рамките на преценката на връзките между съответните предприятия, тяхното изтъкване няма за цел да постави под съмнение релевантността на доводите на жалбоподателя, изведени от самостоятелността на Chemoxal, и следователно не може да представлява достатъчен мотив за отхвърляне на тези доводи.

78 Що се отнася до довода на Комисията, изведен от наличието на други индикации за влиянието, упражнявано от жалбоподателя върху Chemoxal, а именно факта, че то предлага на пазара ВП, произведен от Oxysynthèse — дружество, което жалбоподателят и Atochem съвместно контролирали (съображение 401 от обжалваното решение), следва да се отбележи, че от обжалваното решение не е видно този елемент да е бил изтъкнат от Комисията като мотив за установеното от нея упражнено решаващо влияние на жалбоподателя върху Chemoxal. Освен това простото позоваване на тази допълнителна индикация относно връзките между съответните дружества при всички положения не може да поправи липсата на достатъчно мотиви за отхвърлянето на изтъкнатите от жалбоподателя доводи в полза на противното.

79 Предвид гореизложеното следва да се приеме, че Комисията не е изразила конкретно становище по доказателствата, представени от жалбоподателя за оборване на презумпцията, произтичаща от дяловото му участие в капитала на Chemoxal, и по този начин не е мотивирала надлежно извода си за вменяването на жалбоподателя на отговорността за разглежданото нарушение.

80 Доколкото Комисията поддържа в писмената защита, че приведените от жалбоподателя доказателства в полза на противното при всички случаи били недостатъчни за установяване на самостоятелността на Chemoxal, следва да се отбележи, че от мотивите към обжалваното решение не става ясно да е направена някаква преценка от страна на Комисията на разглежданите елементи, което представлява пречка за извършването на контрола за обоснованост на обжалваното решение в този аспект.

81 Освен това следва да се припомни, че мотивите трябва по принцип да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащото го решение, тъй като липсата на мотиви не може да бъде поправена с факта, че заинтересованото лице научава мотивите на решението в хода на производството (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 463 и Решение на Общия съд от 12 септември 2007 г. по дело González y Díez/Комисия, T-25/04, Сборник, стр. II-3121, точка 220).

82 Следователно липсата на разглежданите мотиви не би могла да бъде поправена в хода на съдебното производство.

83 Предвид всичко гореизложено следва правното основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, да се приеме, а искането за отмяна на обжалваното решение в частта му, отнасяща се до жалбоподателя, да се уважи.

84 Вследствие на това не е необходимо произнасяне по четвъртото правно основание.

**По съдебните разноски**

85 По смисъла на член 87 параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав)

реши:

1) **Отменя Решение C (2006) 1766 окончателен на Комисията от 3 май 2006 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/F/38.620 — Водороден пероксид и перборат) в частта му, отнасяща се до Air liquide, SA pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude.**

2) **Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.**

Vadapalas Prek Dittrich

Truchot O'Higgins

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 юни 2011 година.

Подписи